

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 34

Phẩm 32: BẢO VƯƠNG NHƯ LAI TÁNH KHỞI (Phần 2)

Này Phật tử! Đại Bồ-tát lại nên biết: Chánh pháp Như Lai tánh khởi, công đức không lường, vì hành vô lượng đầy khắp mười phương, không đến không đi, lìa sinh trụ diệt, vì không có hành nên; lìa tâm ý thức, vì không có thân; tánh như hư không, vì hết thấy đều bình đẳng, tất cả chúng sinh không ngã và ngã sở, vì không có tận; tất cả cõi vô tận, vì không có chuyển; chẳng đoạn tuyệt vị lai tế, vì không có thoái chuyển trí Như Lai vô ngại, bình đẳng không hai vì quán sát hữu vi, vô vi; thành Đẳng chánh giác nhiều ích chúng sinh vì bản hạnh hồi hướng tự tại tròn đủ.

Lúc bấy giờ, Bồ-tát Phổ Hiền muốn một lần nữa làm sáng tỏ ý nghĩa này nên dùng kệ khen rằng:

*Tất cả chúng lắng nghe
Pháp mười lực Như Lai
Tất cả các thế gian
Tối thắng không gì trên!
Đều cùng không gì sánh
Cũng ngang bằng hư không
Công đức vô đẳng ấy
Cảnh giới chẳng thể lường.
Tất cả chư Như Lai
Công đức không thể lường,
Các loài chúng sinh khác
Thì không thể nghĩ bàn.
Một pháp môn Như Lai
Tất cả các quần sinh
Trong vô lượng ức kiếp
Nghĩ suy chẳng thể cùng.
Mười phương các cõi Phật
Nghiên nát thành vi trần
Có người tính toán được
Đều rõ biết số ấy.
Người đó vô lượng kiếp
Tính số các Như Lai
Công đức một sợi lông
Không thể biết một phần.
Ví như một kẻ sĩ
Hư không có thể lường
Lại kẻ sĩ thứ hai*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tính toán biết số lường.
Ở ước vô số kiếp
Tính lường hết hư không
Các công Đức Như Lai
Chẳng thể tính tận cùng.
Ví như có kẻ sĩ
Có thể nơi một niệm
Số chúng sinh ba đời
Sở hành tâm, tâm sở.
Những kiếp số sinh chúng
Tính toán có thể cùng
Như Lai vô lượng đức
Số ấy chẳng thể cùng.
Ví như các pháp giới
Ranh giới chẳng nắm được
Tất cả, phi tất cả
Chẳng thấy chẳng thể nắm.
Các Như Lai như vậy
Cảnh giới chẳng thể lường
Tất cả phi tất cả
Pháp giới không cùng tận.
Ví như tánh như như
Lìa hư vọng, tịch diệt
Sinh ra đã không có
Thì diệt cũng là không.
Chư Như Lai như vậy
Và tất cả cảnh giới
Cũng đồng tánh như như
Chẳng giảm cũng chẳng tăng.
Ví như đời vị lai
Chân thật tế không tế
Tánh ba đời tự là
Chân thật chẳng thể được.
Đẳng chánh giác như vậy
Cảnh giới cũng vậy thôi
Tất cả trong ba đời
Thông đạt không chướng ngại.
Các pháp không đổi khác
Tánh không, không tạo tác
Lìa bản, không ô nhiễm
Tánh ấy như hư không.
Tất cả chư Như Lai
Tánh thanh tịnh cũng vậy
Tất cả tánh vô tánh
Chẳng có cũng chẳng không.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tánh chánh pháp xa lìa
Tất cả đường ngôn ngữ
Tất cả thú phi thú
Đều là tánh tịch diệt.
Tất cả chư Như Lai
Cảnh giới cũng như vậy
Xa lìa đường ngôn ngữ,
Chẳng thể làm thí dụ.
Pháp giác ngộ chư Phật
Tánh tướng đều tịch diệt
Như chim bay trong không
Dấu chân chẳng thể có.
Vô lượng quả đại nguyện
Thành tựu thân tịnh sắc
Đủ mười Lực công đức
Thị hiện đại thần biến.
Pháp thâm thâm Như Lai
Nếu có người muốn biết
Ý thì phải sạch trong
Giống như là hư không.
Xa lìa tướng hư vọng
Và tà kiến đảo điên
Tu tập đạo thanh tịnh
Được tịnh ý rất ráo.
Cho nên các Phật tử
Hãy lắng nghe một lòng
Cảnh giới các Thiện Thế
Ta sẽ nói ít phần.
Tất cả Đấng Thập Lực
Công đức chẳng thể lường
Để giác ngộ chúng sinh
Nay ta nói đôi phần.
Tất cả các Đạo sư
Khởi thân nghiệp thanh tịnh
Nghiệp miệng và nghiệp ý
Cảnh giới đều sạch trong.
Cảnh giới sâu Như Lai
Thanh tịnh diệu pháp luân
Các căn lành Niết-bàn
Ta sẽ phân biệt nói.
Ví như ba ngàn cõi
Khi đất nước mới thành
Chẳng phải ít nhân duyên
Có thể thành thế giới.
Vô lượng sức phương tiện

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tất cả nhân duyên khởi
Cõi tam thiên đại thiên
An trí các quần sinh.
Các Tội Thắng như vậy
Pháp tánh khởi như vậy
Công đức tạng vô lượng
Tất cả chẳng thể biết.
Các thế giới mười phương
Nghiền nát thành vi trần
Tính số các vi trần
Là biết tâm chúng sinh.
Vi trần tâm chúng sinh
Cũng còn có thể biết
Tất cả Đấng Thập Lực
Không thể biết công đức.
Ví như có nhiều mây
Có thể tuôn mưa lớn,
Khởi bốn thứ phong luân
Hay thành ba ngàn cõi.
Các căn lành chúng sinh
Lực công đức Bồ-tát
Khởi ba ngàn thế giới
An trí loài sinh chúng.
Như Lai cũng như vậy
Khởi mây pháp nhân duyên
Phong luân đại trí tuệ
Ý thanh tịnh, ly cấu.
Nơi tất cả chư Phật
Tu tập các căn lành
Hồi hướng cùng chúng sinh
Chóng thành Đẳng chánh giác.
Ví như trong hư không
Mây mưa tên Hồng thủy
Tất cả các thế giới
Không thể chứa đựng được.
Ngoài tam thiên đại thiên
Khi thế giới mới lập
Chẳng thể động phong luân
Y chỉ cõi hư không.
Như Lai cũng như vậy
Mới thành Đẳng chánh giác
Mười phương tất cả cõi
Mây pháp tuôn mưa lớn.
Tràn đầy cả pháp giới
Không ai thể nắm giữ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chỉ có Đại Bồ-tát
Thành tựu vô lượng đức.
Trong không khởi mây mưa
Không tạo không tác giả
Vốn không từ đâu đến
Đi cùng không từ đâu.
Như Lai cũng như vậy
Mây pháp mưa cam lồ
Vốn không từ đâu đến
Đi cũng không từ đâu
Tùy chỗ nhận giáo hóa
Vì họ mưa chánh pháp.
Ví như mây mưa lớn
Không ai biết số lượng
Chỉ có Ma-thủ-la
Có thể phân biệt rõ biết.
Thiện Thệ cũng như vậy
Mưa pháp vũ không lường
Tràn đầy các cõi Phật
Không ai có thể tính.
Chỉ Vô thượng Pháp vương
Chủ tất cả thế giới
Đều có thể rõ biết
Như xem báu lòng tay.
Ứng diệt thường tịch diệt
Ứng khởi thường hiện khởi
Diệt tan các tà kiến
Nuôi lớn báu công đức.
Mưa chánh pháp Như Lai
Trừ diệt các phiền não
Sinh ra chẳng thể tính
Vô lượng các căn lành.
Tu tập nơi chánh kiến
Xa lìa các đảo điên
Tất cả các Tối thắng
Rõ biết báu công đức.
Ví như giữa hư không
Mưa khắp nước một vị
Sức quả báo chúng sinh
Chỗ sinh khởi chẳng đồng.
Mưa chánh pháp Như Lai
Một vị nước Đại bi
Tùy chỗ nhận giáo hóa
Nói đủ thứ sai biệt.
Khi mới thành thế giới

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cõi Sắc giới khởi trước
Lại ở Dục giới thiên
Thứ lớp khởi cung điện.
Lần lượt ở nhân gian
Tạo chỗ ở khắp nơi
Sau đó lần lượt khởi
Chỗ các Rồng, Càn-thát.
Như Lai cũng như vậy
Mới thành Đẳng chánh giác
Liên khởi hạnh Bồ-tát
Tiếp theo thừa Duyên giác.
Lại hóa tâm tự tại
Tất cả các Thanh văn
Sau đó khiến chúng sinh
Tu tập các căn lành.
Thấy hoa sen sạch trong
Chư Thiên biết Phật xuất
Do mưa gió khởi lên
Gió hay khởi thế giới.
Như Lai phóng hào quang
Phân biệt Phật, Bồ-tát
Hay khởi trí tuệ luân
Thông đạt các pháp Phật.
Nước nưong gió tồn tại
Đất nưong ở thủy luân
Mọi cây báu nưong đất
Hư không không chỗ nưong.
Trí luân nưong Như Lai
Từ bi nưong trí tuệ
Công đức nưong phương tiện
Pháp thân không chỗ nưong.
Ví như đại địa khởi
Lợi ích những chúng sinh
Nước, đất, quần sinh loại
Mỗi một được lạc an.
Chúng sinh nưong hư không
Và chư Thiên Dục, Sắc
Loài hai chân, bốn chân....
Tất cả đều lợi ích.
Pháp vương cũng như vậy
Xuất hiện ở thế gian
Khiến tất cả chúng sinh
Đều được nhiều ích lợi.
Nếu có người nghe thấy
Mà cung kính cúng dường

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Trừ diệt các phiền não
Rõ thấu pháp Như Lai.
Pháp Như Lai tánh khởi
Thế gian không thể biết
Ta đã nói ít phần
Vì lợi ích chúng sinh.*

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Phổ Hiền bảo các vị Bồ-tát:

–Này Phật tử! Sao gọi là Đại Bồ-tát thấy biết Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác? Đại Bồ-tát này thấy biết Như Lai thành tựu đầy đủ vô lượng công đức. Vì sao? Vì Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác chẳng phải một pháp, một hạnh, một thân, một cõi giáo hóa một chúng sinh. Đại Bồ-tát này thấy biết Như Lai thành tựu đầy đủ vô lượng pháp, vô lượng hạnh, vô lượng thân, vô lượng cõi, bình đẳng giáo hóa tất cả chúng sinh vậy.

Này Phật tử! Ví như hư không, tất cả chỗ sắc, chỗ phi sắc, không có chỗ nào chẳng đến mà chẳng phải đến, chẳng phải chẳng đến. Vì sao? Vì chỗ không không có hình sắc. Thân của Đức Như Lai cũng như vậy, Ngài đến tất cả chỗ, tất cả cõi, tất cả pháp, tất cả chúng sinh mà không chỗ đến. Vì sao? Vì thân các Đức Như Lai chẳng phải thân mà tùy sự ứng hóa để thị hiện thân ấy.

Này Phật tử! Đó là Đại Bồ-tát mới vào cửa thắng hạnh thấy biết Như Lai.

Lại nữa, này Phật tử! Ví như hư không rộng rãi, có thể dung chứa tất cả chúng sinh mà không nhiễm trước. Cũng như vậy, pháp thân Như Lai soi sáng căn lành thế gian, căn lành lia thế gian của tất cả chúng sinh mà cũng không hề nhiễm trước. Vì sao? Vì pháp thân Như Lai đối với tất cả nhiễm trước đều đã đoạn đứt.

Này Phật tử! Đó là thắng hạnh thứ hai thấy biết Như Lai của Đại Bồ-tát.

Lại nữa, này Phật tử! Ví như mặt trời mọc ở thế gian đem đến vô lượng việc lợi ích cho chúng sinh. Như là trừ diệt tối tăm, nuôi lớn tất cả núi, rừng, thảo dược, trăm thứ lúa, cỏ cây, tiêu trừ lạnh lẽo; mặt trời chiếu lên hư không thì lợi ích cho chúng sinh ở hư không, chiếu xuống ao thì có thể làm nở hoa sen; chiếu đều khắp thì làm hiện ra tất cả sắc tượng, sự nghiệp thế gian đều được tốt ráo. Vì sao? Vì mặt trời có thể phóng ra vô lượng ánh sáng. Cũng như vậy, mặt trời thân Như Lai đem lại vô lượng sự việc có thể lợi ích khắp tất cả chúng sinh. Như là việc lợi ích diệt ác nuôi lớn thiện pháp, lợi ích ánh sáng trí tuệ chiếu khắp trừ diệt tất cả sự hắc ám chúng sinh; lợi ích đại từ cứu hộ chúng sinh, lợi ích đại Bi độ thoát tất cả, chánh pháp lợi ích nuôi lớn Căn, Lực, Giác ý, lợi ích tín tâm vững chắc trừ lòng cấu bẩn, lợi ích kiến pháp chẳng hoại nhân duyên, lợi ích Thiên nhân thấy hết chúng sinh chết chỗ này sinh chỗ kia, lợi ích xa lìa sự tàn hại chẳng hoại tất cả căn lành của chúng sinh, lợi ích tuệ quang mở bày hoa lòng của tất cả chúng sinh, lợi ích phát tâm tốt ráo tất cả sở hành Bồ-tát. Vì sao? Vì mặt trời thân Như Lai phóng ra tất cả ánh sáng tuệ khắp nơi.

Này Phật tử! Đó là thắng hạnh thứ ba thấy biết Như Lai của Đại Bồ-tát.

Lại nữa, này Phật tử! Ví như mặt trời mọc, trước tiên soi tất cả các vua núi lớn, tiếp theo soi tất cả núi lớn, tiếp đến soi núi báu kim cương, sau đó mới soi khắp tất cả đại địa. Nhưng ánh sáng mặt trời chẳng hề nghĩ: “Ta sẽ chiếu trước những vua núi lớn, rồi theo thứ lớp cho đến chiếu khắp đại địa”, mà chỉ tại núi, đất đó có cao có thấp nên sự soi chiếu có trước có sau. Cũng như vậy, Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác thành tựu vắng mặt trời trí tuệ vô lượng, vô biên pháp giới, thường phóng vô lượng

ánh sáng trí tuệ vô ngại, trước soi những vua núi lớn Đại Bồ-tát, tiếp đến soi Duyên giác, tiếp đến soi Thanh văn, tiếp đến soi chúng sinh có căn lành quyết định, tùy chỗ mà giáo hóa. Sau đó soi hết tất cả chúng sinh cho đến chúng sinh tà định, vì chúng sinh tạo tác nhân duyên nhiều ích đời vị lai. Ánh sáng mặt trời trí tuệ của Như Lai chẳng nghĩ: “Ta sẽ soi Bồ-tát trước... cho đến tà định”, mà chỉ phóng ra ánh sáng trí tuệ soi khắp tất cả.

Này Phật tử! Ví như mặt trăng xuất hiện ở thế gian... cho đến rừng sâu hang tối không đâu chẳng soi chiếu khắp. Cũng như vậy, mặt trời mặt trăng trí tuệ của Như Lai chiếu soi khắp tất cả không đâu chẳng sáng tỏ. Chỉ vì căn lành, hy vọng chúng sinh chẳng đồng nên ánh sáng trí tuệ của Như Lai có chủng loại sai khác.

Này Phật tử! Đó là thắng hạnh thứ tư thấy biết Như Lai của Đại Bồ-tát.

Lại nữa, này Phật tử! Ví như mặt trời mọc ở thế gian, chúng sinh bị mù bẩm sinh thì chưa từng nhìn thấy. Vì sao? Vì không có mắt.

Này Phật tử! Chúng sinh mù này tuy chẳng thấy mặt trời nhưng cũng được nhiều lợi ích của ánh sáng mặt trời. Nhờ ánh sáng mặt trời mà chúng được đồ ăn thức uống, những dụng cụ sinh hoạt tiêu trừ lạnh lẽo, khiến cho thân thể nhẹ nhàng, các bệnh phong hàn, ghẻ lở đều trừ hết, được yên ổn vui sướng. Mặt trời tuệ của Như Lai xuất hiện ở thế gian như vậy. Tất cả chúng sinh sống mù tà kiến, phạm giới, vô trí, tà mạng chưa từng nhìn thấy ánh sáng mặt trời, trí tuệ của Phật. Vì sao? Vì không có mắt tín tâm.

Này Phật tử! Chúng sinh sống mù tuy chẳng thấy ánh sáng mặt trời trí tuệ của Như Lai, nhưng chúng sinh này cũng được sự lợi ích vì ánh sáng mặt trời trí tuệ của Như Lai diệt trừ tất cả những khổ của bốn đại, thân thể yên vui, đoạn trừ tất cả gốc rễ phiền não đau khổ.

Này Phật tử! Đức Như Lai có ánh sáng tên là Nhất thiết công đức tích tụ; lại có ánh sáng tên là Phổ chiếu nhất thiết; lại có ánh sáng tên là Thanh tịnh tự tại phổ chiếu; lại có ánh sáng tên là Xuất đại diệu âm; lại có ánh sáng tên là Phổ chiếu nhất thiết chư ngữ ngôn pháp; lại có ánh sáng tên là Tự tại trừ diệt nhất thiết nghi hoặc; lại có ánh sáng tên là Vô y phổ chiếu; lại có ánh sáng tên là Trí tuệ tự tại trừ diệt tất cả cảnh giới hư vọng; lại có ánh sáng tên là Phân biệt các thừa, tùy theo chỗ thích ứng mà phát ra diệu âm lớn; lại có ánh sáng tên là Viên mãn tự tại âm thanh, trang nghiêm các cõi, khiến cho hết tất cả chúng sinh đều được thanh tịnh.

Này Phật tử! Mỗi một lỗ chân lông của Đức Như Lai phóng ra một ngàn thứ ánh sáng như vậy, năm trăm ánh sáng soi khắp phương Dưới, năm trăm ánh sáng soi khắp phương Trên. Đại Bồ-tát ở chỗ những Đức Như Lai trong cõi ấy thấy ánh sáng này rồi, các vị Bồ-tát đó tức thời đầy đủ mười đầu, mười mắt, mười tai, mười mũi, mười lưỡi, mười thân, mười tay, mười chân, mười địa, mười trí thanh tịnh. Các vị Bồ-tát đó nhờ hạnh địa Bồ-tát mà các nhập đều thanh tịnh, thành tựu căn lành Nhất thiết chủng trí, Thanh văn, Duyên giác đều diệt trừ tất cả phiền não. Chúng sinh mù ít trí thì được thân thể nhu nhuyễn, yên ổn khoái lạc, lìa cấu bẩn thanh tịnh, điều phục các căn, thành tựu đầy đủ pháp bốn Niệm xứ. Những chúng sinh đường ác địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh thì được trừ hết mọi khổ, đều được yên vui, đến khi thân hoại, qua đời được sinh trong cõi người, trời. Những chúng sinh chẳng biết, chẳng hay nhờ nhân duyên gì, nhờ sức uy thần nào mà lại sinh trong cõi này. Những chúng sinh mù đó chỉ nghĩ rằng: “Ta là Phạm thiên, ta là Phạm hóa.”

Lúc bấy giờ, Đức Như Lai an trụ ở Tam-muội Phổ tự tại, diễn thuyết tám thứ diệu

âm Như Lai và bảo với chúng sinh rằng:

–Chúng sinh! Các người chẳng phải là Phạm thiên cũng chẳng phải là Phạm hóa mà nhờ thần lực của Phật nên được sinh vào cõi này.

Nhờ thần lực của Đức Phật nên các chúng sinh này biết được túc mạng của mình đã trải qua đường ác sinh đến cõi này, đều rất vui mừng. Chúng rất vui mừng, đều cầm mây hoa Ưu-đàm, mây hương, mây vui thích, mây tất cả y phục, mây lọng báu, mây tràng phan, mây hương bột, mây báu đẹp, mây cờ sư tử, mây lầu gác bán nguyệt, mây tán thán trang nghiêm... đến chỗ Đức Như Lai phụng hiến cúng dường. Vì sao? Vì nhờ thần lực Phật mà Tuệ nhãn được khai sáng nên Như Lai liền thọ ký quả vị Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Này Phật tử! Các ông phải biết! Mặt trời tuệ của Như Lai đem nhiều lợi ích cho chúng sinh mù, nuôi lớn và thành tựu đầy đủ căn lành.

Này Phật tử! Đó là thắng hạnh thứ năm thấy biết Như Lai của Đại Bồ-tát.

Lại nữa, này Phật tử! Ví như trăng tròn đầy có bốn pháp lạ lùng chưa từng có. Những gì là bốn?

1. Ánh sáng lán át ánh sáng tất cả tinh tú.
2. Thị hiện tăng giảm ở cõi Diêm-phù-đề.
3. Tất cả nước trong sạch thì bóng không đâu chẳng hiện.
4. Tất cả chúng sinh, có người nhìn thấy đều như đối diện.

Pháp thân Như Lai cũng như vậy, có bốn pháp lạ lùng chưa từng có. Những gì là bốn?

1. Ánh sáng làm che khuất tinh tú, công đức tất cả pháp Học, Vô học, Thanh văn, Duyên giác.

2. Tùy theo chỗ thích ứng mà thị hiện thọ mạng dài ngắn chẳng đồng, Pháp thân thường trụ chưa từng tăng giảm.

3. Ảnh hiện trong bốn Bồ-đề của chúng sinh tịnh tâm trong tất cả thế giới.

4. Tùy theo pháp đã nghe, tùy theo địa vị giải thoát, kẻ được giáo hóa, tất cả đều cho rằng Như Lai đang hiện ở trước mặt họ mà đó thật ra Pháp thân không có đó, đây, rốt ráo Phật sự.

Này Phật tử! Đó là thắng hạnh thứ sáu thấy biết Như Lai của Đại Bồ-tát.

Lại nữa, này Phật tử! Ví như vua trời Đại phạm của tam thiên đại thiên thế giới dùng chút ít phương tiện mà tất cả chúng sinh của Đại thiên thế giới đều thấy vua trời Phạm vương hiện ra ở trước mặt mình. Vua trời Đại Phạm cũng chẳng phân thân, không có các thứ thân. Này Phật tử! Đức Như Lai cũng như vậy, Như Lai cũng chẳng phân thân, không các thứ thân. Đối với tất cả chúng sinh, Như Lai tùy theo sự thích ứng mà thị hiện thân ấy. Như Lai chưa từng phát sinh ý niệm, thị hiện đó, đây cho bao nhiêu chúng sinh.

Này Phật tử! Đó là thắng hạnh thứ bảy thấy biết Như Lai của Đại Bồ-tát.

Lại nữa, này Phật tử! Ví như vị Đại y vương chép được tánh biết cách để trị liệu, tất cả phương luận đều chọn lựa sáng suốt. Tất cả thảo dược trong cõi Diêm-phù-đề nếu hiện có trước mặt thì vị Đại y vương đó đều có thể nhận biết. Do lực căn lành đời trước của vị Đại y vương đó, nên ông ấy lại có thể sáng tỏ các phương luận và có thể trị liệu bệnh cho tất cả mọi người. Vị Đại y vương đó, lúc sắp qua đời có ý nghĩ như vậy: “Sau khi ta qua đời, tất cả chúng sinh không có chỗ nương về, vậy ta nên thị hiện phương tiện xảo diệu.”

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lúc bấy giờ, y vương dùng thuốc xoa vào thân, dùng chú thuật tự giữ lấy khiến cho sau khi qua đời, thân chẳng bị khô, lại chẳng tan hoại, còn có thể đầy đủ bốn oai nghi của thân, đi đứng, ngồi, nằm, làm việc của thầy thuốc, trị liệu mọi bệnh như cũ không khác. Y Vương Vô Thượng Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác cũng như vậy, y vương giỏi hiểu biết những pháp đối trị, có thể diệt trừ hết các bệnh phiền não của tất cả chúng sinh. Ở vô lượng ức na-do-tha kiếp y vương tu tập căn lành, Bát-nhã ba-la-mật rất ráo, đến với bờ kia, giỏi học phương tiện xoa thuốc, trì chú.

Đức Như Lai thuở xưa, trước hết khéo an trụ ở hạnh địa Bồ-tát, dùng sức chú được phương tiện xảo diệu Bát-nhã ba-la-mật trụ trì thọ mạng, Đức Như Lai dùng chút ít phương tiện thi hành Phật sự, cứu hộ chúng sinh, trừ diệt phiền não.

Này Phật tử! Đó là thắng hạnh thứ tám thấy biết Như Lai của Đại Bồ-tát.

Lại nữa, này Phật tử! Ví như biển lớn có báu ma-ni tên là Phổ chiếu minh tịnh tạng. Ánh sáng của báu này chạm đến thân của chúng sinh thì thân chúng đều đồng một sắc. Nếu có người thấy thì mắt liền thanh tịnh tùy theo chỗ soi chiếu của ánh sáng đó, thì trời mưa xuống Mực khư bảo đầy khắp, đem lại nhiều lợi ích an vui cho vô lượng chúng sinh. Pháp thân Đức Như Lai cũng như vậy. Pháp thân Như Lai là Đại bảo vương công đức tích tụ tạng đại trí tuệ. Đức Như Lai có ánh sáng tên là Bảo thân trí. Nếu có chúng sinh xúc chạm đến ánh sáng ấy thì được cùng một sắc với thân Phật. Nếu có chúng sinh thấy ánh sáng ấy thì đều chứng được Pháp nhãn thanh tịnh. Nếu có chúng sinh chạm ánh sáng ấy thì trừ được khổ não nghèo hèn, tôn quý phú lạc cho đến được sự an vui Bồ-đề vô thượng.

Này Phật tử! Các ông phải biết thân của Đức Như Lai không có đó, đây mà có thể vì tất cả chúng sinh làm rất ráo Phật sự.

Này Phật tử! Đó là thắng hạnh thứ chín thấy biết Như Lai của Đại Bồ-tát.

Lại nữa, này Phật tử! Ví như biển lớn có báu tên là Nhất thiết thế gian trang nghiêm như ý ma-ni bảo vương có thể thành tựu đầy đủ trăm vạn công đức. Tùy theo chỗ ở của Bảo vương ấy mà tất cả khổ nạn của chúng sinh đều được trừ diệt, tùy theo sở nguyện của người nơi ấy mà đều có thể thỏa mãn. ma-ni bảo vương đó chẳng phải chúng sinh ít phước mà có thể thấy được. ma-ni bảo vương Pháp thân của Như Lai cũng như vậy. Nếu có chúng sinh được nghe thấy thì đều diệt trừ hết khổ sinh tử. Nếu tất cả chúng sinh cùng một lúc mà chuyên niệm, muốn thấy Như Lai thì đều nhìn thấy hết. Thấy được rồi có thể khiến chúng vui mừng, sở nguyện thỏa mãn. Pháp thân Như Lai chẳng phải chúng sinh ít phước đều có thể nhìn thấy, trừ khi nhờ thần lực của Phật. Pháp thân đó tùy theo chỗ thích ứng mà thị hiện thân.

Này Phật tử! Đó là thắng hạnh thứ mười thấy biết Như Lai của Đại Bồ-tát.

Đại Bồ-tát thành tựu đầy đủ vô lượng tịnh tâm đầy khắp mười phương, vào sâu pháp giới, trụ ở chân thật tế, không sinh không diệt, ba đời bình đẳng, có thể diệt trừ hết tất cả hư vọng, vào vị lai tế, chánh pháp tràn đầy tất cả thế gian, tất cả pháp giới, tất cả thân Phật vô lượng trang nghiêm.

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Phổ Hiền muốn một lần nữa làm rõ ý nghĩa này, dùng kệ khen rằng:

*Ví như tánh hư không
Không chỗ nào chẳng đến
Trong thế giới mười phương
Tất cả cõi chư Phật.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sắc xứ, Phi sắc xứ
Tất cả loài chúng sinh
Trước, sau, nay hiện tại
Chẳng đến, chẳng không đến.
Tất cả Đấng Tối Thắng
Thanh tịnh diệu Pháp thân
Không chỗ nào chẳng đến
Khắp cùng các pháp giới.
Diệu Pháp thân Tối thắng
Tất cả không thể thấy
Vì giáo hóa chúng sinh
Nên Đạo Sư thị hiện.
Ví như tánh hư không
Người không thể cầm nắm
Khiến khắp các quần sinh
Không ngại tạo mọi nghiệp.
Hư không không nghĩ rằng:
“Ta nay làm đang gì?
Tại sao mà tác tạo?
Vì ai mà tạo tác?”
Các Tối thắng như vậy
Vì tịnh thân nghiệp này
Khiến khắp quần sinh loại
Thành tựu pháp bạch tịnh
Tịnh Pháp thân Như Lai
Lợi ích vô lượng chúng.
Pháp thân cũng không nghĩ:
“Ta lợi cho quần sanh”.
Ví như mặt trời sáng
Diêm-phù-đề hiện lên
Trừ diệt tất cả tối
Chiếu sáng khắp mọi nơi.
Tất cả các núi báu
Các ao hoa đại địa
Tùy việc mà nuôi lớn
Lợi ích tất cả chúng.
Trời Tối thắng cũng vậy
Lợi ích tất cả chúng
Khiến hết loài quần sinh
Các căn lành nuôi lớn
Thành tựu tuệ quang minh
Trừ diệt tất cả tối.
Nhìn thấy các Đạo Sư
Tất cả vui đầy đủ
Như khi mặt trời lên

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trước chiếu vua núi lớn
Rồi lại lần lượt chiếu
Tất cả những núi lớn
Rồi chiếu những núi nhỏ
Và chỗ nổi cao lên
Sau đó mới soi khắp
Những đại địa thế gian.
Thiện Thệ cũng như vậy
Ánh tuệ nhật sáng trong
Trước soi các Bồ-tát
Công đức Đại sơn vương
Rồi soi theo thứ bậc
Đến tất cả Duyên giác
Rồi đến lượt Thanh văn
Hữu học và Vô học.
Sau đó chiếu đến cùng
Tất cả các sinh chúng.
Pháp thân không nghĩ rằng:
“Ta có sự chiếu sáng”.
Ví như mặt trời sáng
Xuất hiện ở thế gian
Kẻ mù tuy chẳng thấy
Mà vẫn được lợi ích
Diệt trừ nạn đói khát
Khiến thân được an lạc
Phải biết mặt trời sáng
Không gì chẳng được lợi.
Mặt trời Phật cũng vậy
Xuất hiện ở thế gian
Tuy không mắt tín tâm
Mà vẫn được lợi ích
Hoặc nghe tiếng Như Lai
Gặp ánh sáng Đạo Sư
Vì họ tạo nhân duyên
Chứng Bồ-đề rốt ráo.
Ví như vàng trắng tròn
Che khuất các tinh tú
Thị hiện cho chúng sinh
Có tăng hoặc có giảm.
Tất cả nước lã trong
Đâu cũng hiện bóng trăng
Loài quần sinh thế gian
Đều thấy ngay trước mắt.
Trăng tròn Đấng Tối Thắng
Che khuất cả Nhị thừa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tùy chỗ nhận giáo hóa
Hiện thọ mạng dài ngắn.
Bóng hiện các Trời, Người
Tâm tịnh là Bồ-đề.
Mỗi mỗi tự cho rằng:
“Ta trước Nhân Thiên Tôn”.
Ví như vua Đại phạm
Tuy ở cung Phạm thiên
Mà tất cả ngàn cõi
Hiện khắp thân Phạm vương.
Đầy đủ lực tự tại
Biến hiện vô lượng thân
Không đâu mà chẳng thấy
Thân ấy cũng chẳng chia.
Đạo Sư cũng như vậy
Đầy đủ lực tự tại
Tất cả cõi mười phương
Hiện khắp vô lượng thân.
Thân không thể đo lường
Tất cả không thể thấy
Ứng hiện khắp chúng sinh
Mà cũng chẳng phân thân.
Ví như Đại y vương
Khéo biết pháp đối trị
Nếu có người được thấy
Không bệnh gì chẳng lành.
Lúc mạng sắp muốn hết
Nên sinh ý nghĩ rằng:
“Sau khi thân ta mất
Tất cả không chỗ nương.”
Dùng thuốc thoa thân ấy
Chú thuật mà giữ mình
Khiến sau khi ta mất
Như cũ, không đổi khác.
Các Thế Tôn như vậy
Đấng Y Vương Vô Thượng
Khéo học tuệ phương tiện
Đầy đủ Nhất thiết trí
Vô lượng hạnh quá khứ
Hiện Pháp thân thanh tịnh
Chúng sinh nếu thấy được
Trừ diệt bệnh phiền não.
Ví như biển mênh mông
Có ma-ni vua báu
Sinh ra nhiều vô lượng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Ánh sáng diệu thanh tịnh.
Sáng ấy gặp chúng sinh
Đều đồng một sắc báu.
Nếu có người thấy được
Và được mở tịnh nhãn.
Cũng vậy báu Thế Tôn
Phóng ra ánh sáng tuệ
Nếu ai gặp sáng ấy
Cùng với Phật một sắc
Chúng sinh nếu thấy được
Đầy đủ năm tịnh nhãn
Diệt trừ các tâm tối
An trú địa Như Lai.
Ví như báu Như ý
Tùy nguyện được thỏa mãn.
Nếu có người cầu mong
Liên được thỏa ý nguyện
Vua báu chẳng sinh niệm:
“Ta lợi ích thế gian”
Chúng sinh ít công đức
Chẳng thấy được Bảo vương
Thiện Thệ cũng như vậy
Khiến tất cả mãn nguyện
Nếu có người cầu nguyện
Liên được thỏa ý nguyện.
Thiện Thệ chẳng sinh niệm:
“Ta làm lợi chúng sinh”
Những kẻ ôm lòng ác
Chẳng thấy thân Như Lai.*

Này Phật tử! Sao gọi là Đại Bồ-tát thấy biết âm thanh vi diệu của Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác? Đại Bồ-tát này thấy biết âm thanh Như Lai không đâu chẳng đến. Đủ chủng loại âm thanh vi diệu của Như Lai khiến cho tất cả chúng sinh đều rất vui mừng, diễn nói vô lượng chánh pháp chư Phật, tùy người mà ứng hóa đều được hiểu rõ, giáo hóa chúng sinh chưa từng gián đoạn, khiến cho thân chúng sinh tươi mát, tâm định chẳng loạn, quán sát bình đẳng, không sinh không diệt, ví như tiếng vang không có chủ thể, thấy biết sinh ra nuôi lớn các căn lành; thấy biết sâu xa không đày bờ; thấy biết chính trực rất ráo vượt pháp giới; thấy biết không đoạn dứt, bao trùm pháp giới; thấy biết chẳng thể hoại, rất ráo pháp giới. Đại Bồ-tát thấy biết âm thanh Như Lai chẳng phải lượng, chẳng phải vô lượng, chẳng phải chủ, chẳng phải vô chủ, chẳng phải trí, chẳng phải vô trí. Vì sao? Ví như lúc thế giới sắp muốn hoại, vì pháp như vậy nên tự nhiên diễn xuất bốn thứ âm thanh. Những gì là bốn?

1. Các ông nên biết, an vui của Sơ thiên là ly dục sân nhuế, xa lìa cõi Dục. Chúng sinh nghe rồi tự nhiên đều được thành tựu Sơ thiên, bỏ thân cõi Dục sinh lên chỗ Phạm thiên.

2. Các ông nên biết, an vui của Nhị thiên là lìa các giác quán, không giác không

quán, xa lìa thân Phạm. Chúng sinh nghe rồi tự nhiên đều được thành tựu Nhị thiên, bỏ thân Phạm thế sinh lên cõi trời Quang âm.

3. Các ông nên biết, an lạc của Tam thiên là lìa khỏi hỷ ái. Chúng sinh nghe rồi tự nhiên đều được thành tựu Tam thiên, bỏ thân trời Quang âm, sinh lên cõi trời Biến tịnh.

4. Các ông nên biết, an vui của Tứ thiên là xa lìa mọi khổ. Chúng sinh nghe rồi tự nhiên đều được thành tựu Tứ thiên, bỏ thân trời Biến tịnh, sinh lên cõi trời Quả thật.

Này Phật tử! Đó là khi thế giới sắp hoại, pháp như vậy tự nhiên sinh ra ra bốn thứ âm thanh. Âm thanh đó không có chủ thể cũng không có người tạo tác. Diệu âm của Như Lai cũng như vậy, cũng không có chủ thể, không có người tạo tác, tự nhiên sinh ra bốn thứ âm thanh vi diệu tùy thuận Phật pháp. Những gì là bốn?

1. Các ông nên biết, tất cả hành khổ, khổ trong địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh, khổ vua Diêm-la, khổ người ác hạnh, khổ không công đức, khổ chấp trước ngã, ngã sở. Muốn sinh ra trong cõi người, trời phải gieo trồng căn lành, tu các công đức, xa lìa tám nạn, được chỗ không nạn. Chúng sinh nghe rồi lìa bỏ điên đảo, tu tập căn lành, xa lìa tám nạn, sinh trong cõi trời, người.

2. Các ông nên biết, tất cả hành khổ đều cháy rục như hòn sắt nóng, tất cả các hành đều là pháp ma diệt. Tịch diệt Niết-bàn lìa khỏi nóng bỏng, mát mẻ an vui. Chúng sinh nghe rồi đều tu tập căn lành được âm thanh nhẫn, được âm thanh nhẫn rồi thì học Thanh văn thừa.

3. Các ông nên biết, người học Thanh văn thừa là học tiểu trí, nhờ người khác mà giác ngộ. Lại có thắng đạo tên là Duyên giác thừa, giác ngộ chẳng nhờ thầy, các ông nên học. Nếu có chúng sinh ưa Thắng đạo mà nghe âm thanh này thì học theo Duyên giác thừa.

4. Các ông nên biết, hơn Thanh văn, Duyên giác lại có Thắng đạo tên là Đại thừa, tu hạnh Bồ-tát, rốt ráo sáu pháp Ba-la-mật, đủ hạnh Bồ-tát, được địa không thoái chuyển, chẳng bỏ tâm Bồ-tát, mãi mãi lìa khỏi sinh tử, hướng về Bồ-đề vô thượng. Nếu có chúng sinh các căn bén nhạy, đời quá khứ tu tập căn lành vô lượng, lại được nhờ sức uy thần của Phật nên được nghe âm thanh này thì phát tâm Bồ-đề. Âm thanh của các Đức Phật Như Lai chẳng từ thân phát ra, chẳng từ tâm phát ra mà có thể đem lại nhiều lợi ích cho chúng sinh vô lượng.

Này Phật tử! Đó là thắng diệu hạnh đầu tiên của Đại Bồ-tát thấy biết âm thanh vi diệu của Như Lai.

Lại nữa, này Phật tử! Ví như tiếng vang nhờ tiếng núi mà vang lên, không có tích tụ, chẳng thể nhìn thấy, tùy theo loại tiếng mà vang lại tương ứng, nhưng thật ra không hề có chỗ vang lại. Âm thanh vi diệu của Như Lai cũng lại như vậy, không có phương thể chỉ tùy theo chỗ thích ứng mà phát ra âm thanh, âm thanh chẳng phải thật, chẳng thể giác tri, chẳng thể ngôn thuyết.

Này Phật tử! Đó là thắng hạnh thứ hai của Đại Bồ-tát thấy biết âm thanh vi diệu của Như Lai.

Lại nữa, này Phật tử! Ví như âm thanh của trời ở trong hư không tự nhiên phát ra, có thể thức tỉnh hết những Thiên tử buông lung mà bảo rằng: “Các ông phải biết, năm dục vô thường, hư vọng điên đảo, đổi thay trong giây lát như người cầm lửa ngược gió mà người ngu đã quen làm. Các ông chớ buông lung, nếu buông lung thì khi thân hoại, mạng chung bị đọa vào ba đường ác.” Các trời phóng dật nghe âm thanh này thì sinh lòng sợ hãi, chán xa năm dục. Họ đều bỏ cung điện, đi đến giảng đường Chánh pháp, tu

tập pháp lành, yêu thích chính đạo.

Này Phật tử! Diệu âm thanh của trời cũng không có chủ thể cũng không có người tạo tác, không sinh không diệt mà có thể đem lợi ích cho các trời buông lung nên phát sinh ra vô lượng âm thanh chánh pháp mà giác ngộ họ. Đó là âm thanh không chấp trước, âm thanh chẳng buông lung, âm thanh vô thường, khổ, không, phi ngã, âm thanh Niết-bàn tịch diệt... đều tràn đầy tất cả pháp giới, tùy theo sự thích ứng của chúng sinh ấy mà khiến cho họ đều vui mừng. Từng người tùy theo sự ưa thích của mình mà tu học các thừa. Từ đó phát sinh ra vô lượng âm thanh đại Trí, âm thanh không thoái chuyển, âm thanh tròn đủ các hạnh Bồ-tát, âm thanh Nhất thiết trí tuệ địa của Như Lai.... Chúng sinh nghe những âm thanh này rồi thì vô lượng, vô số a-tăng-kỳ chúng sinh tu tập pháp lành. Họ hoặc học Thanh văn, Bích-chi-phật thừa, hoặc học Đại thừa Vô thượng thừa. Diệu âm của Như Lai siêu tuyệt mọi tướng ngoài cả ngôn ngữ.

Này Phật tử! Đó là thắng diệu hạnh thứ ba của Đại Bồ-tát thấy biết âm thanh vi diệu của Như Lai.

Lại nữa, này Phật tử! Ví như vua trời Tự tại có thiện nữ báu tên là Thiên Khẩu, ở trong mỗi lời nói, nàng diễn ra trăm ngàn âm thanh hỷ lạc, ở trong mỗi một âm hỷ lạc lại phát ra trăm ngàn âm thanh hỷ lạc.

Này Phật tử! Các ông nên biết, một âm thanh của Thiên Khẩu sinh ra vô lượng âm thanh vi diệu. Âm thanh của Như Lai cũng lại như vậy, ở trong một âm thanh của Như Lai phát ra vô lượng âm thanh tùy theo chỗ thích ứng của những chúng sinh ấy mà đều khiến được hiểu rõ.

Này Phật tử! Đó là thắng hạnh thứ tư của Đại Bồ-tát thấy biết âm thanh vi diệu của Như Lai.

Lại nữa, này Phật tử! Ví như vua trời Đại phạm ở trong Phạm chúng phát ra âm thanh Phạm, tất cả đại chúng không ai chẳng nghe. Âm thanh Phạm đó chẳng phát ra bên ngoài Phạm chúng. Khi ấy chư Thiên thân Phạm đều nghĩ rằng: “Vua trời Đại phạm chỉ ban lời nói cho ta chứ chẳng cho các trời khác.” Cũng vậy, Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác sinh ra vô lượng diệu âm vô thượng, người đáng được nhận sự giáo hóa thì đều được nghe hết, chẳng phát ra bên ngoài chúng. Vì sao? Vì căn của những chúng sinh thì bên ngoài đó chưa thuần phục.

Những người nghe âm thanh Đức Phật đều tự nghĩ rằng: “Hôm nay Đức Như Lai chỉ vì ta mà nói chứ chẳng vì kẻ khác. Sự phát ra âm thanh của Đức Như Lai cũng không chỗ phát ra, người nghe âm thanh của Phật cũng không có chỗ để nghe, có thể vì chúng sinh thi hành Phật sự.”

Này Phật tử! Đó là thắng hạnh thứ năm của Đại Bồ-tát thấy biết âm thanh vi diệu của Như Lai.

Lại nữa, này Phật tử! Ví như tánh của nước đều đồng một vị, tùy theo đồ đựng khác nhau nên vị có sai khác mà nước không nghĩ rằng: “Ta tạo nên mọi vị”. Diệu âm của Như Lai cũng như vậy, đều cùng một vị là vị giải thoát, tùy theo sự thọ nhận giáo hóa của chúng sinh khác nhau nên có sai biệt. Âm thanh Như Lai chẳng phát khởi cái biết này, chẳng phát khởi ý niệm này: “Ta tạo tác đủ chủng loại âm thanh khác nhau.”

Này Phật tử! Đó là thắng hạnh thứ sáu của Bồ-tát thấy biết âm thanh vi diệu của Như Lai.

Lại nữa, này Phật tử! Ví như vua rồng A-nậu-đạt nổi lên lớp lớp mây lớn đầy cõi Diêm-phù-đề, tuôn mưa lớn xuống khắp nơi làm cho hàng trăm giống lúa, cỏ cây đều

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tươi tốt, sông dài, ao suối... tất cả tràn đầy. Nước mưa lớn này chẳng từ trong thân tâm của vua rồng tuôn ra mà có thể đem nhiều lợi ích cho vô lượng chúng sinh. Cũng vậy, Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác nổi mây đại Bi đầy khắp thế gian, mưa chánh pháp cam lồ vô thượng khắp nơi, khiến cho tất cả chúng sinh đều vui mừng. Từ đó, sinh ra căn lành, nuôi lớn chánh pháp, đầy đủ các thừa. Âm thanh của Đức Như Lai chẳng từ ngoài đến, cũng chẳng từ trong ra mà có thể đem lợi ích cho tất cả chúng sinh.

Này Phật tử! Đó là thắng hạnh thứ bảy của Đại Bồ-tát thấy biết âm thanh vi diệu của Như Lai.

Lại nữa, này Phật tử! Ví như vua rồng Ma-na-tư sắp muốn tuôn mưa thì trước hết nổi lên lớp lớp mây che phủ hư không, ngưng tụ bảy ngày mà chưa mưa xuống, trước hết làm cho chúng sinh làm xong các việc. Vì sao? Vì Long vương đó có lòng Từ bi. Qua bảy ngày rồi, mưa nhỏ tuôn xuống dần, thấm nhuần khắp đại địa. Cũng vậy, Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác sắp mưa xuống pháp vũ, trước tiên nổi mây pháp che khắp chúng sinh, chưa mưa xuống tức thì chánh pháp cam lồ, trước hết làm cho chúng sinh thành thực các căn. Các căn thành thực rồi mới tuôn mưa pháp cam lồ xuống dần, vì nếu nói tức thì thâm pháp thì chúng sinh sợ hãi. Vì vậy nên Đức Như Lai mưa nhỏ dần dần pháp vị cam lồ Nhất thiết chủng trí.

Này Phật tử! Đó là thắng hạnh thứ sáu của Bồ-tát thấy biết âm thanh vi diệu của Như Lai.

Lại nữa, này Phật tử! Ví như trong biển có vua rồng lớn tên là Đại Trang Nghiêm. Vua rồng, hoặc mưa liền mười ngày, hoặc hai mươi ngày, hoặc trăm ngày, hoặc ngàn ngày, hoặc trăm ngàn ngày... Này Phật tử! Mưa chẳng nghĩ rằng: “Ta mưa mười ngày... cho đến trăm ngàn ngày”, nhưng vì vua rồng đó có sức tự tại chẳng thể nghĩ bàn nên hoặc mưa mười ngày... cho đến mưa trăm ngàn ngày. Cũng vậy, Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác muốn mưa chánh pháp cam lồ vi diệu, hoặc mười thứ âm thanh, hoặc hai mươi, hoặc trăm, hoặc ngàn, hoặc trăm ngàn, hoặc tám muôn bốn ngàn chủng loại âm thanh... cho đến vô lượng ức na-do-tha âm thanh phân biệt nói pháp, khiến cho tất cả chúng sinh đều rất vui mừng. Diệu âm của Như Lai chẳng phát khởi ý nghĩ rằng: “Ta có thể diễn nói đủ chủng loại các pháp”. Hơn nữa pháp giới thanh tịnh không có sai biệt, nhưng vì giáo hóa chúng sinh nên việc diễn nói chẳng đồng.

Này Phật tử! Đó là thắng hạnh thứ chín của Bồ-tát thấy biết âm thanh vi diệu của Như Lai.

Lại nữa, này Phật tử! Ví như vua rồng Ta-già-la vì muốn hiện sức đại tự tại của vua rồng, vì muốn đem lợi ích cho loài quần sinh nên từ cõi bốn thiên hạ cho đến chỗ trời Tha hóa tự tại, vua rồng phát khởi lớp lớp mây lớn che khắp sáu cõi trời. Mây có đủ chủng loại sắc, hoặc có chỗ sắc như vàng Diêm-phù-đàn, hoặc có chỗ màu như lưu ly, hoặc có chỗ màu như bạch ngân, hoặc có chỗ sắc như pha lê, hoặc có chỗ sắc như mai khô, hoặc có chỗ sắc như mã não, hoặc có chỗ sắc như thắng bảo tàng, hoặc có chỗ sắc như xích trần châu, hoặc có chỗ sắc như diệu hương, hoặc có chỗ sắc như đủ loại áo, hoặc có chỗ sắc như nước trong sạch, hoặc có chỗ sắc như đủ loại tạp sắc. Vô lượng những sắc mây như vậy che bốn thiên hạ cho đến sáu tầng trời, những mây ấy che rồi phát ra những ánh chớp.

Đó là mây màu vàng Diêm-phù-đàn phát ra ánh chớp lưu ly, mây màu lưu ly phát ra ánh chớp vàng Diêm-phù-đàn; mây màu bạch ngân phát ra ánh chớp pha lê, mây màu pha lê phát ra ánh chớp bạch ngân; mây màu mai khô phát ra ánh chớp mã

não, mây màu mã não phát ra ánh chớp mai khô; mây màu trắng bảo tạng phát ra ánh chớp xích trên châu, mây màu xích trên châu phát ra ánh chớp trắng bảo tạng; mây màu diêu hương phát ra ánh chớp màu áo đủ loại, mây màu đủ loại màu áo phát ra ánh chớp màu diêu hương; mây màu nước trong sạch phát ra ánh chớp đủ thứ tạp sắc, mây màu đủ thứ tạp sắc phát ra ánh chớp nước trong sạch. Nói rộng ra cho đến một loại sắc mây phát ra ánh chớp đủ loại màu sắc, đủ chủng loại sắc mây phát ra ánh chớp một thứ sắc. Chúng còn vang chấn đủ loại âm thanh sấm lớn khiến cho chúng sinh vui mừng. Những tiếng sấm lớn đó là tiếng ca của Thiên nữ, tiếng hoan lạc của trời, tiếng ca của Long nữ, tiếng ca của con gái Càn-thát-bà, tiếng ca con gái Khẩn-na-la, tiếng đại địa, tiếng của biển cả, tiếng của vua nai, hoặc có âm thanh đủ loại chim kỳ diêu khác nhau, hoặc đủ chủng loại tiếng ca.

Lúc bấy giờ, vua rồng khởi lên ngàn ấy gió, tuôn mưa lất phát đem lại nhiều lợi ích, an vui cho vô lượng chúng sinh. Từ cõi bốn thiên hạ lên đến sáu cõi trời mưa xuống vô lượng chủng loại mưa khác nhau, đó là mưa ở biển cả mưa tên là Hồng chú không hề gián đoạn. Ở trời Tha hóa tự tại mưa âm thanh ca tụng hoan lạc khắp nơi; ở cõi trời Hóa tự tại mưa ánh sáng báu minh tịnh giải thoát khắp nơi; ở cõi trời Đâu-suất-đà mưa khắp nơi ngọc thần Đỉnh kế minh nguyệt; ở trời Dạ-ma mưa xuống đủ mọi đồ trang nghiêm khắp nơi; ở cõi trời Ba mươi ba mưa xuống diêu hương khắp nơi; ở cõi trời bốn Thiên vương mưa áo báu khắp nơi; ở cung điện vua rồng mưa xích minh trên châu khắp nơi; ở chỗ A-tu-la mưa xuống binh trượng tên là Phục oán địch; ở cõi Uất-đan-việt mưa xuống mọi thứ hoa.

Nói rộng ra như vậy là khắp bốn thiên hạ mưa xuống đủ chủng loại mưa. Những vua rồng đó với tâm bình đẳng không phân biệt đó, đây, mà chỉ vì căn cơ của chúng sinh chẳng đồng nên có mưa sai biệt. Cũng vậy, Đấng Pháp Vương Vô Thượng Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác sắp muốn ứng hiện vô lượng đại pháp thì trước tiên dùng mây thân thanh tịnh che khắp tất cả thế giới, rồi tùy theo sự thích ứng của chúng sinh ấy mà thị hiện mây thân.

Hoặc có chúng sinh muốn mây thân sống của Như Lai; hoặc có chúng sinh muốn thấy mây thân trụ trì thần lực của Như Lai; hoặc có chúng sinh muốn thấy mây sắc thân của Như Lai; hoặc có chúng sinh muốn thấy mây đủ chủng loại của Như Lai; hoặc có chúng sinh muốn thấy mây thân công đức của Như Lai; hoặc có chúng sinh muốn thấy mây thân trí tuệ của Như Lai; hoặc có chúng sinh muốn thấy mây thân bất toại của Như Lai; hoặc có chúng sinh muốn thấy mây thân vô úy của Như Lai; hoặc có chúng sinh muốn thấy mây thân pháp giới của Như Lai.

Này Phật tử! Đức Như Lai dùng vô lượng mây thân như vậy che khắp tất cả thế giới, tùy theo sở thích của những chúng sinh kia mà thị hiện ánh chớp. Hoặc có chúng sinh được thấy ánh chớp sáng lòa của Như Lai tên là Vô sở bất chí; hoặc có chúng sinh được thấy ánh chớp sáng lòa của Như Lai tên là Chiếu vô lượng, vô biên; hoặc có chúng sinh được thấy ánh chớp sáng lòa của Như Lai tên là Nhập Phật vi mật chi giáo; hoặc có chúng sinh được thấy ánh chớp sáng lòa của Như Lai tên là Minh tịnh phổ chiếu; hoặc có chúng sinh được thấy ánh chớp sáng lòa của Như Lai tên là Tịnh chiếu; hoặc có chúng sinh được thấy ánh chớp sáng lòa của Như Lai tên là Nhập vô tận tạng Đà-la-ni môn; hoặc có chúng sinh được thấy ánh chớp sáng lòa của Như Lai tên là Bất loạn chánh niệm; hoặc có chúng sinh được thấy ánh chớp sáng lòa của Như Lai tên là Bất thoái trí tuệ; hoặc có chúng sinh được thấy ánh chớp sáng lòa của Như Lai tên là Thuận

nhập chư thú; hoặc có chúng sinh được thấy ánh chớp sáng lòa của Như Lai tên là Phổ linh chúng sinh mãn túc chư nguyện.

Này Phật tử! Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác vì khắp chúng sinh thị hiện ánh chớp Như Lai như vậy rồi thì sinh ra vô lượng âm thanh sấm động của những đại Tam-muội. Đó như là sinh ra tiếng sấm của Chánh giác Tam-muội, tiếng sấm ly cấu tịch tĩnh hải Tam-muội, tiếng sấm tất cả pháp tự tại Tam-muội, tiếng sấm Kim cang viên mãn Tam-muội, tiếng sấm Tu-di sơn vương tràng Tam-muội, tiếng sấm Hải ấn Tam-muội, tiếng sấm Nhật quang Tam-muội, tiếng sấm Tam-muội khiến khắp chúng sinh vui mừng, tiếng sấm Vô tận công đức tạng Tam-muội, tiếng sấm Bất khả hoại giải thoát A-la-hán Tam-muội.

Này Phật tử! Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác ở mây thân Phật, sinh ra vô lượng chủng loại tiếng sấm Tam-muội. Sinh ra tiếng sấm rồi, lúc sắp nói pháp cam lồ thì trước tiên hiện ra tướng lành đại trí phong luân Như Lai. Tướng lành này khởi lên từ đại Từ bi vô chướng ngại trước hết khiến cho tất cả chúng sinh và các Bồ-tát thân tâm an lạc đều rất vui mừng. Như Lai đã dùng mây chánh pháp như vậy, mây đại Từ bi, mây chẳng thể nghĩ bàn như vậy khiến cho thân tâm của tất cả chúng sinh an lạc, rồi sau đó mới mưa xuống mây mưa Đại pháp chẳng thể nghĩ bàn.

Những mưa đó gọi là:

1. Vì tất cả Bồ-tát ngồi ở đạo tràng Như Lai mưa Đại pháp vân vũ chẳng thể nghĩ bàn pháp giới.

2. Vì Bồ-tát tối hậu thân, Như Lai mưa Đại pháp vân vũ “Như Lai mật giáo Bồ-tát ngụ lạc tự tại”.

3. Vì tất cả Bồ-tát Nhất sinh bồ xứ, Như Lai mưa Đại Pháp vân vũ thanh tịnh phổ chiếu.

4. Vì Bồ-tát được thọ ký, Như Lai mưa Đại pháp vân vũ Như Lai trang nghiêm.

5. Vì Bồ-tát được nhận, Như Lai mưa Đại Pháp vân vũ hoa trí báu công đức chẳng đoan hạnh Bồ-tát.

6. Vì Bồ-tát hưởng hạnh, Như Lai mưa Đại Pháp vân vũ chẳng lười hạnh nhập vào hóa môn, thậm thâm môn không hề chán mệt.

7. Vì Bồ-tát mới phát tâm, Như Lai mưa Đại Pháp vân vũ định hạnh đại Từ, đại Bi Như Lai cứu hộ chúng sinh.

8. Vì người ưa Duyên giác, Như Lai mưa Đại Pháp vân vũ biết sâu duyên khởi, lia đoan kiến thường kiến không hoại giải thoát quả.

9. Vì người cầu Thanh văn, Ngài mưa Đại Pháp vân vũ hàng phục phiền não oán địch trí tạng.

10. Vì chúng sinh tu tập, trưởng dưỡng căn lành và chúng sinh quyết định, chẳng quyết định, Ngài mưa pháp môn vân vũ đủ thứ vui mừng.

Này Phật tử! Đức Phật mưa xuống mười thứ Đại pháp vân vũ vô lượng, vô biên như vậy tràn đầy cả pháp giới.

Này Phật tử! Tâm Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác bình đẳng không có phân biệt đó, đây mà chỉ do căn chúng sinh chẳng đồng nên mưa pháp của Như Lai hiện ra có sai khác.

Này Phật tử! Đó là thắng hạnh thứ mười của Đại Bồ-tát thấy biết âm thanh vi diệu của Như Lai.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

